

— Но щомъ се кълнешъ въ Аллаха, азъ нѣма да те убеждавамъ повече, защото не искамъ да ставамъ причина да престъпишъ клетвата си.

И пророкътъ пхналъ ржката си въ устата на змията. Змията го ухапала. Но пророкътъ сложилъ устнитѣ си до ухапаното мѣсто на ржката, изсмукалъ отровата и я изплюлъ на земята. На това мѣсто поникнало растение, което съединило въ себе си отровата на змията и състраданието на пророка. Това растение хората наричатъ тютюнъ.

Излишно богатство.

Въ присѣствие на знаменития баснописецъ И. А. Крыловъ веднажъ говорили за единъ богаташъ, който получавалъ годишно повече отъ милионъ приходи.

— Но това е извънредно много — забелязалъ Крыловъ. То е все едно, ако азъ бихъ ималъ одеяло дълго петдесетъ метра.

Майчини сълзи.

Душата се отдѣлила отъ тѣлото. Взелъ я ангелътъ и отнесълъ въ пепелявата печална пустиня, и тамъ я оставилъ на единъ камъкъ.

Невидимъ гласъ ѝ казалъ:

— Сжди сега сама себе си!

Душата видѣла предъ себе си рѣка и я познала: това било рѣка само отъ сълзи, но мжтна.

Гласътъ казалъ:

— Това сж сълзитѣ на ония хора, които ти си оскърбила.

— Да, но тукъ има и мои сълзи — отговорила душата.